رأی شماره : ۵۲-۱۳۵۸/۱۱/۱۷

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

" منظور از جرائم و محکومیتهای قتل عمدی که به موجب تبصره ۲ ماده واحده لایحهٔ قانونی عفو عمومی متهمان و محکومان جزایی مصوب ۱۳۵۸/٦/۱۳ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران از شمول مقررات آن قانون مستثنی گردیده، جرائمی است که به مرحلهٔ انجام رسیده و منتهی به فوت مجنی علیه شده باشد، بنابراین جرائم و محکومیتهای کسانی که شروع به اجرای جرائم مذکور نموده و قصد ارتکابشان به واسطهٔ موانع خارجی که ارادهٔ آنان در آنها مدخلیت نداشته معلق و بی اثر مانده و جنایت منظور واقع نشده است، در صورتیکه مشمول ماده واحده باشد جزء مستثنیات تبصره مزبور محسوب نموده و از تعقیب و مجازات معاف خواهد بود."

" این رأی بر طبق ماده واحده مربوط به وحدت رویه قضایی مصوب تیرماه سال ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه ها در موارد مشابه لازم الاتباع است."

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور